վանս Ս. Փրկչի՝ եւ զայլ տեղիս, զորս վերստին գնեաց Դաւիթ պատրիարք։ Զի 'ի ժամանակին յայնմիկ եւ հրաման Արքունուստ վաճառել զկալուածս եկեղեցեաց քրիստոնէից, և զգինս նոցա առնուլ 'ի գանձն Արքունի։ Այլ 'ի բաց թողեալ մեր զայսոսիկ՝ դարձցուք պատմել զվէճս Լատինաց ընդ Հայոց։

Ֆրանչիսկեան կրօնաւորք՝ լեալ ոխերիմ թշնամի եկեղեցականացն Հայոց՝ երկնէին հանապազ 'ի միտս իւրեանց արտաքսել զնոսա իսպառ յայրէն Ծննդեան Քրիստոսի և. խափանել անտի զպաշտօնս նոցա, որպէս և քանիցս փորձ փորձեալ էին, եւ լեալ էր դատաստան և քննութիւն 'ի վերայ այսր խնդրոյ. եւ յայտնի լեալ իրաւունք ազգին, որպէս գրեցաք 'ի վեր անդր. այլ Լատինք ոչ կասեցան յետս՝ զի ոչ ողոքական բանից անսային, ոչ զիրաւունս այլոց ճանաչել գիտէին, ոչ վճռոյ՝ և ոչ 'ի սպառնալեաց և'ի պատուհասից դատաւորին և այլազգեաց զանգիտէին՝ և ոչ նոյն իսկ Կայսերական հրովարտակաց ունկն դնէին։ Տեսեալ Գրիգորի պատրիարքի զյամառ միտս և զսպառնալիս նոցա՝ դեգերէր 'ի դրունս այլազգեաց, և աղաչանօք թախանձէր զնոսա դարման տանել իրացն. գրել առ Արքայ և ծանուցանել զխնդիրն հանդերձ դատարանաւ. եւ նոքա յանձն առին՝ եւ դենպետն տուեալ էր առ այս վճիռ հզօր։ Այսպէս ջանիւք և աշխատութեամբ նորին, տուաւ 'ի սմին ամի երկու հրովարտակք յԱրքայէ (Խաթթի Շէրիֆ) յաւուրս Սուլթան Մուսթաֆայի առաջնոյ՝ կատարել Հայոց զպաշտօնս յայրին Ծննդեան Քրիստոսի, և մնալ 2 կանթեղացն 'ի վերայ Մսրոյն։ Ընթերցան այսոքիկ հրովարտակք 'ի դատարանի առաջի բազմութեան՝ ուր էին Լատինք՝ և դատաւորն պատուիրեաց նոցա չհակառակիլ միւսանգամ ընդ Հայս վասն խնդրոյ Ծննդեան, և նոքա խոստացան հնազանդիլ հրամանի Կայսեր և դատաւորին։

Այլ խոստումն նոցա միայն 'ի դատարանի էր, և յելանելն անտի դառնային յառաջին ատելութիւնս. մանաւանդ թէ տեսանէին զանդուլ ջանս և զթախանձանս Հայոց, դեգերեալ 'ի դրունս մեծամեծաց. ինքեանք եւս սկսան թախանձել զԴուռն Արքունի. իբրեւ տեսին թէ չէ հնար փախ-